

ANUL VII. - No. 16-20
1 August 1931

„Hristos, Regele, Națiunea“
„România a Românilor“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

† Moartea marelui savant Dr. N. C. Paulescu,
vicepresedinte al L. A. N. C.

Rezultatul alegerilor pentru Senat.

L. A. N. C. în Parlament. Adunarea Deputațiilor — Ședințele din 15 și 16 Iunie 1931.

R. Ladea: „Agonia Soarelui“ de C. Argintaru.

Congresul județean al U. f. V. — Cluj.

La Universitatea din Cluj.

Dr. V. Filipeiuc: Puterea corupției. Firma Grödel.

Demonstrații antisemite la Salonic.

Jidanii pedepsiți prin sentințe definitive nu
ispășesc pedepsele.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-ru1 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Moartea marelui savant român profesor dr. N. C. Paulescu vicepreședinte al Ligii Apărării Naționale Creștine

Duminecă 19 Iulie 1931, la orele 5 dimineața a încetat din viață profesorul dr. *Nicolae C. Paulescu*, marele învățat român, „modest și tăcut“, cu reputație mondială incontestabilă; o glorie a științei românești; neobositul cercetător dr. N. C. Paulescu, profesorul de fiziologie dela facultatea de medicină a Universității din București, „medic priceput, conștiincios și blând“; profesorul dr. N. C. Paulescu, marele patriot român, naționalist creștin în înțelesul strict al cuvântului, vicepreședinte al Ligii Apărării Naționale Creștine, de sub președinția dlui profesor A. C. Cuza.

„*Vași mai cere o favoare: Aceea de a-mi rezima capul pe tricolorul care atât de mult mi-a fost drag. Mă voi simți astfel mângăiat de simbolul sufletului și al pământului scump al țării noastre. Iar deasupra mea să-mi așezați chipul însângerat, de spini, al Mântuitorului*“, au fost ultimele cuvinte ale neuitatului îndrumător al mișcării naționaliste și creștine.

Născut în 1869, luna Noembrie, după terminarea cursului

liceal, pleacă în 1888, la Paris, unde se înscrie la facultatea de medicină. În 1892 a fost primit extern, iar în 1894, intern, la spitalul „Ntre Dame de Perpétuel secours“, din serviciul marelui Lancereaux. În 1897 a fost numit medic secundar al aceluiaș spital, în care an și-a luat *doctoratul în medicină*. În 1901 și-a luat *doctoratul în științele naturale*, în care an a revenit în țară și este numit profesor agregat al catedrei de fiziologie, dela facultatea de medicină din București.

Foarte apreciat de profesorii săi cu cari a lucrat la Paris, (Regnier, Besançon, etc.) a colaborat cu profesorul Lancereaux, la lucrarea „*Traité de médecine*“, în 5 volume, dintre cari ultimele două, după moartea profesorului Lancereaux, le-a continuat singur.

Numeroase lucrări, însemnate descoperiri, constituie apoi activitatea științifică a savantului dispărut; lucrări asupra fiziologiei glandei tiroide și suprarenale, a ipofiziei și acromegaliei, asupra fiziologiei celulelor canceroase, studii asupra formării glicogenului, a secreției

interne a pancreasului și a diabetului; publicațiuni, ca „*Recherches sur la structure de la rate*“ (Paris—1897), „*Definition de la physiologie*“ (Paris—1901), „*La Methode de la physiologie*“ (Paris—1902), „*L'hypophyse du cerveau*“ (Paris—1908), ș. a., și lucrări publicate într'un număr nesfârșit de reviste medicale; activitate ale cărei rezultate ultime i s'au furat, nerecunoscându-i-se „*paternitatea descoperirii tratamentului diabetului*“, și nedecernându-i-se lui „*premiul Nobel*“, care i se cuvenea. Acestea din cauza că nu i s'a dat nici un concurs, nici din partea prietenilor, nici din partea vr' unui laborator, nici a vr' unei autorități, până când „câțiva Canadiani, până atunci necunoscuți în lumea științifică îi fură descoperirea și lansează pe tot globul, *leacul diabetului*, fără a pomeni măcar numele profesorului Paulescu.

S'a ocupat și cu filosofia, combătând transformismul, filosofia materialistă și monistă; a fost un teist convins, un om moral și corect, direcții în care a scris: „*Gенераțiune spontanee*

și *Darwinismul* (București—1904), *Noțiunile de Suflet și Dumnezeu, în fiziologie* (București—1905), *Transformism ori paulism și fiziologie sentimentală* (București—1907), *Instincte sociale. Patimi și conflicte. Remedii morale* (București—1910), *Traité de physhologie medicale* I-II (București—1919) și III (București—1921), *Cele patru patimi și remediile lor* (București—1921), *Tălmăcirea Apocalipsului* (București—1928), ș. a

Profesorul dr. N. C. Paulescu a fost un mare Român și-un bun Creștin; a fost un sincer și *cuminte îndrumător* al mișcării naționaliste și creștine, în casele cărui în ziua de 16 Maiu 1928, s'a înfăptuit Unirea celor două Ligi naționaliste creștine; a fost *vicepreședintele* L. A. N. C. figurând pe listele acesteia, chiar și în ultimele alegeri pentru Cameră, din Iunie 1931.

Pentru trezirea la conștiința adevărului naționalist creștin, profesorul dr. N. C. Paulescu, a luptat curajos și pe față prin numeroase scrieri:

„*Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul și Francmasoneria*” (București—1913);

„*Sinagoga și Biserica, față de pacificarea omenirii*” (București 1924);

„*Complotul jidano-francmasonic*” (București—1924).

„*Jidanii și alcoolismul*” (București—1927), lucrare din care am reprodus capitolul „*Remediile alcoolismului*”, în nrul din 15 Iulie 1928 al revistei noastre, capitol prin care profesorul Paulescu se adresează preoților, învățătorilor, profesorilor, presei naționale, șefilor Armatei, studenților, intelectualilor și tuturor oamenilor de bine, „să aducă lumina mântuitoare, nenorocitelor victime oarbe ale invaziei jidănești”, precum și medicilor. „Atât de grozavă e gangrena pe care ne-a inoculat-o Jidanul”, scrie

profesorul Paulescu, profunând „ca Statul să institue, asupra alcoolului, un monopol, nu îmbogățitor al fiscului, ci înfrânat, prohibitiv”, și ajungând la concluzia: „Iar când vom isbuți”, „în lupta de exterminare ce ne-o dă fără răgaz, teribilul Jidan”, „miliardele — pe care Românii, ce inconștient se sinucid, le vără azi în pungile Jidanilor — vor servi la ameliorarea stării materiale, la cultivarea și la ridicarea socială a păturii fundamentale a Românismului”.

Apoi „*Degenerarea rasiei jidănești*” (București—1928), studiu din care, în nrul de 15 Ianuarie 1929, al revistei noastre, am reprodus capitolul „*Turburările Motilității*”, și din care capitol reproducem și mai jos afirmațiunile savantului Paulescu:

„De altfel se știe că Jidanii evită orice muncă musculară.

„Astfel ca *samsari*, ei stau toată ziua prin culoarele bursei, prin târguri, prin piețe, pe uliți, prin ciainării, prin cafenele... unde fac, ca în havre, o zarvă asurzitoare;

ca *zarafi*, ei nu se mișcă din comptuarele băncilor, sau de lângă tarabele cu galbeni, expuse la colț de stradă;

ca *negustori*, ei își încrucișează brațele prin prăvălii, în așteptarea mușterului neghiob, sau, cât e ziua de mare, ei ocupă trotuarele, pândind pe trecători, pe care îi vără, cu de-a sila, în peștera tâlhărească, pentru ca să-i jefoie;

ca *meseriași*, ei nu pun mâna pe unelte...;

iar în *fabrici*, ei se îngrămădesc. nu în ateliere, ci prin birouri.

„De asemenea ei nu se întâlnesc printre *muncitorii din minele de cărbuni sau de piatră*, nici printre *tăietorii de lemne*...

„Nu îi veți găsi nici printre *argați*, sau printre *servitori și servitoare*...

„Iar în Armată, când nu desertează, ei caută prin mită și bacșișuri, să se chivernisească la părțile sedentare”.

Apoi:

„O urmare fatală a leneviei e *murdăria crasă*, în care viețuesc, mai abitur ca porcii, Jidanii...

„Ca să vă convingeți, de acest adevăr, n'aveți decât să treceți printr'un cartier jidănesc, sau printr'unul din nenumăratele târguri din Moldova, Maramureș, din Bucovina, sau Basarabia.

„Veți vedea acolo, mutrele respingătoare ale *jupânilor* cu perciuni, cu ochi urduși, cu tichii soioase, cu laibăre pătate și jegoase, cu cisme scâlciate, în veci neșterse de noroi...

„Veți putea contempla *balabustele* borțoase, înecate în grăsimi, nespălate, nepieptănate, înconjurate ca niște cloști, de o droaie gălăgioasă de copii murdari și plini de păduchi”.

Iar:

„Consecința acestei murdării respingătoare, e ivirea de boli molipsitoare:

ca *tifosul exantematic*, ce e endemic în Polonia și în Rusia, din cauza Jidanilor;

ca *conjunctivita granuloasă*, care prin Jidani, a infectat Armata și Poporul românesc, provocând orbiri incurabile;

ca *arterita obliterantă*, care se observă exclusiv numai la Jidani și pe care *Leo Burger*, medicul ce-a descris-o, a numit-o: *Non syphilitic arteritis obliterans of Hebrews*;

ca *râia*, ca *ftiriasa* (boala păduchilor), etc. etc.”

Mai departe:

„Fiind degenerați, Jidanii sunt nomazi...

„Iată ce zice, în această pricină, un autor german:

„Internaționalismul pre supune și chiar cere o renunțare la stabilitate, la glie, la țară, la patrie.

„Fiindcă Jidanul nu cunoaște o patrie, în înțelesul nostru, ființa sa îi impune să fie inter-

naționalist și el reacționează dușmănos, împotriva celor ce sunt naționaliști. . . .”

„Desfrâul Jidanilor” (București—1928), broșură a cărei „Introducere” am reprodus-o în nrul de 15 August 1928, al revistei noastre, și în care curajosul Paulescu constată că

„Jidanii, îmbogățiți prin diferite fraude și deveniți cetățeni, prin negliobia Guvernărilor, își închipuiesc că au ajuns Satrapi atotputernici în România Mare”.

Mare cunoscător și luptător contra Francmasoneriei, cu articole scrise în diferitele organe de publicitate ale L. A. N. C., și în ultimul timp în „Buletinul Anti-ludeo-Masonic”, ce-a apărut la București, și din care am reprodus în nrul de 15 Aprilie și 15 Iunie 1930, al revistei noastre, din conferința sa ținută Duminecă 16 Martie 1930, despre „Francmasoneria în Țara Românească după războiu”.

Innormântarea marelui savant și român, dr. N. C. Paulescu, s'a făcut Marți 22 Iulie 1931, orele 4 p. m., în mod impresionant și având „caracterul unei mărețe demonstrații naționale, dat fiind marele rol de îndrumător, pe care l-a avut defunctul în viața neamului nostru”.

Asistență numeroasă, compusă din membrii familiei ilustrului dispărut, profesori, studenți, admiratori, precum și numeroși delegați ai Ligii Apărării Naționale Creștine, ai Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, ai Centrului Studențesc și ai diferitelor societăți studențești și de luptă naționalistă.

Nenumărate coroane.

Serviciul divin oficiat de preotul Ghiță Popescu și diaconul I. Popescu-Mozăceni;

corul, de sub conducerea dlui Teodorescu.

Cuvântări, ținute de prof. Dr. N. Bălăcescu, Decanul facultății de medicină; prof. Dr. C. Mihăilescu, dela fiziologie, în numele colaboratorilor; Dr. C. Tănăsescu din partea Soc. Stud. în Medicină; părintele N. Georgescu-Edinești, parohul Capelei Studențești; cel mai drag discipol al dispărutului și fiul său spiritual Dr. Vasile Trifu, docent universitar și deputat al L. A. N. C.; Lt. colonel Gh. Băgulescu, în numele patrioților; părintele Petre Partenie, din partea clerului; Insp. gen. silvic M. P. Florescu, fost deputat L. A. N. C., în numele Ligii Apărării Naționale Creștine; A. C. Ionescu, din partea Centrului Studențesc-București și dnii dr. C. Dăniță, G. Popescu-Botoșani din partea U. N. S. C. R., iar dl Cincinat Pavelescu a citit un omagiu în versuri adresat marelui dispărut.

Solemnitatea a luat sfârșit la orele 8 seara.

Dumnezeu să-l odihnească între cei dreپți, la lo-

cul de veșnică lumină, neamul românesc privind în aceste vremuri de grea cumpănă, cu nețărmită nădejde, înspre zilele ferice visate de Marele Dispărut.

* * *

Presa jidovită și-a arătat colții veninoși, prin tăcerea-i rușinoasă, ce-o caracterizează, totdeauna, în asemenea cazuri, în legătură cu oameni și fapte, cu adevărat românești.

Iar cei ce i-au tulburat gândul blând, pacinic și cuminte, și în timpul când marele naționalist — creștin era în viață, caută și după plecarea lui dintre noi, să-i tulbure somnul, prin intrigi — fără a cerceta motivele juste ale diferitelor situații și împrejurări — în scopul dăunării mișcării naționaliste creștine și-a promovării intereselor iudeo-masonice.

Paulescu a dorit totdeauna pacea și unirea, și-a fost dușmanul intrigărilor murdare și-a ambițiilor deșarte.

In legătură cu „L. A. N. C. în Parlament”

(pag. 185, din acest număr al Revistei)

publicăm mai jos organizațiile din care fac parte aleșii pentru Adunarea Deputaților, al căror nume obține în debaterile publicate în acest număr, pentru ca cititorii noștri, să fie în cunoștință de cauză:

Preotul V. G. Alexe : țărănist,	ales la	Dâmbovița ;
D. Brătănescu : țărănist,	” ”	Tighina ;
Armand Călinescu : național-țărănist,	” ”	Argeș ;
A. C. Cuza : Preș. Suprem al L. A. N. C.,	” ”	Iași ;
Iosif Fischer : evreu	” ”	Maramureș ;
Teodor Iacobescu : național-țărănist,	” ”	Cetatea Albă ;
D. R. Ioanțescu : național-țărănist,	” ”	Vlașca ;
I. M. Leon : Uniunea Națională	” ”	Tighina ;
Dr. N. Lupu : Preș. Part. Tărănesc,	” ”	Fălciu ;
I. Mihălache : național-țărănist,	” ”	Muscel ;
Eduard Mirto : național-țărănist,	” ”	R. Sărat ;
Lucrețiu Pătrășcanu : Blocul munc.-țăr.	” ”	Timiș ;
Eusebiu Popovici : Uniunea Națională,	” ”	Rădăuți ;
Nichifor Robu : L. A. N. C.,	” ”	Rădăuți ;
Costin R. Sturdza : Uniunea Națională,	” ”	Covurlui ;
Șerban Tasian : Uniunea Națională,	” ”	Dâmbovița ;
Gr. L. Trancu-Iași : Part. Poporului,	” ”	Covurlui.

Rezultatul alegerilor pentru Senat

In numărul nostru de 1 Iulie 1931, am publicat rezultatul oficial și complet, al alegerilor pentru Cameră, — în ce privește L. A. N. C. în special — ținute la 1 Iunie 1931.

Publicăm în acest număr, — în ordinea voturilor obținute pe județ, — rezultatul oficial și complet, al alegerilor pentru Senat, din județele în cari și L. A. N. C. a putut depune liste, rezultate apărute în Monitorul Oficial nr. 134 din 13. VI. 1931.

Pentru Senat, colegiul universal, ținute la 4 Iunie 1931:

1. Baia :	Uniunea Națională — — — 5.828	L. A. N. C. — — — 136
	L. A. N. C. — — — 2.295	Candidatul L. A. N. C.: <i>Ioan Schiopul</i>
	Gh. Brătianu — — — 2.205	(lista cu nr. 4).
	Național-Țărănesc — — — 464	6. Rădăuți : Uniunea Națională — — — 7.730
	Poporului — — — 454	L. A. N. C. — — — 2.756
	Țărănesc — — — 181	Țărănesc — — — 387
	Candidatul L. A. N. C.: <i>Marcel Giberi Sturia</i>	Gh. Brătianu — — — 366
	(lista cu nr. 4).	Național-Țărănesc — — — 312
2. Botoșani:	Uniunea Națională — — — 8.451	Poporului — — — 53
	L. A. N. C. — — — 4.258	Cand. L. A. N. C. <i>Lecca Iuniu și Cârdei Silvestru</i>
	Gh. Brătianu — — — 1.721	(lista cu nr. 5).
	Național-Țărănesc — — — 942	7. Soroca : Uniunea Națională — — — 11.706
	Poporului — — — 681	Stere — Liga c. cametei — 5.835
	Candidatul L. A. N. C.: <i>Preot, Const. Possa</i>	L. A. N. C. — — — 1.429
	(lista cu nr. 1).	Gh. Brătianu — — — 762
3. Cluj :	Uniunea Națională — — — 5.238	Național-Țărănesc — — — 499
	Maghiar — — — 5.146	Candidații L. A. N. C.: <i>Cristache Dumitrescu</i>
	Național-Țărănesc — — — 4.817	și <i>Arsene Sumnevici</i>
	Gh. Brătianu — — — 520	(lista cu nr. 4).
	Poporului — — — 419	8. Storojineț : Uniunea Națională — — — 6.758
	L. A. N. C. — — — 209	L. A. N. C. — — — 4.100
	Candidații L. A. N. C.: <i>Dr. L. Isaicu și Vasile Ilea</i>	Național-Țărănesc — — — 1.275
	(lista cu nr. 6).	Stere — Liga c. cametei 906
4. Fălciu :	Uniunea Națională — — — 3.478	Gh. Brătianu — — — 775
	Țărănesc — — — 3.341	Poporului — — — 583
	L. A. N. C. — — — 825	Candidatul L. A. N. C.: <i>Ioan Iliuț, preot</i>
	Național-Țărănesc — — — 627	(lista cu nr. 1).
	Gh. Brătianu — — — 378	9. Suceava: Uniunea Națională — — — 4.704
	Poporului — — — 141	L. A. N. C. — — — 2.658
	Candidatul L. A. N. C.: <i>Costache Ionescu</i>	Gh. Brătianu — — — 1.323
	(lista cu nr. 1).	Poporului — — — 474
5. Năsăud :	Uniunea Națională — — — 5.934	Național-Țărănesc — — — 416
	Poporului — — — 3.598	Stere și Liga c. cametei — 308
	Național-Țărănesc — — — 1.922	Candidatul L. A. N. C.: <i>Mihai Polocoșeriu</i>
	Gh. Brătianu — — — 220	(lista cu nr. 3).

Pentru Senat, colegiile Cons. com. și jud., ținute 6 Iunie 1931:

1. Rădăuți :	Uniunea Națională — — — 340	Național-Țărănesc — — — 14
	Național-Țărănesc — — — 76	L. A. N. C. — — — 10
	Țărănesc — — — 48	Stere — Liga c. cametei 9
	L. A. N. C. — — — 20	I. Sabin, indep. — — — 8
	Candidatul L. A. N. C.: <i>Marchievici Anton</i>	Gh. Brătianu — — — 2
	(lista cu nr. 4).	Țărănesc — — — —
2. Suceava :	Uniunea Națională — — — 149	Candidatul L. A. N. C.: <i>Haralamb Vasiliu</i>
	I. Cocârla, indep. — — — 75	(lista cu nr. 7).
	Poporului — — — 42	

Parlamentul și-a deschis porțile, în ziua de Luni 15 Iunie 1931, convocat în **Sesiune Extraordinară**.

Liga Apărării Naționale Creștine, a ieșit din nou în arena luptelor politice, prin care vrea să-și realizeze programul ei de asanare națională, cu cei 8 deputați, aleși de 113,863 voturi românești, conștii și hotărâte.

Activitatea deputaților L. A. N. C., desfășurată în această sesiune extraordinară dintre 15 Iunie — 15 Iulie 1931, a fost cât se poate de fecundă și mai mult decât satisfăcătoare.

Drept dovadă a acestei activități, credem de bine, să reproducem această activitate parlamentară, începând cu ziua de 15 Iunie 1931, așa după cum ea s'a desfășurat în Adunarea Deputaților, — bine primită, — **și-așa după cum ea e înregistrată în mod oficial**, în «Monitorul Oficial, Partea III, Desbateri Parlamentare».

O facem aceasta, pentru a aduce la cunoștința publicului activitatea deputaților L. A. N. C., activitate trecută în tăcere de presa țării românești; o facem aceasta pentru a avea la îndemână această activitate, în forma ei oficială, activitate cuprinzând directivele politice ale L. A. N. C., cărora vom avea a ne conforma, în vederea unei acțiuni uniforme, pentru realizarea doctrinei și a programului L. A. N. C.

O facem aceasta, în ordinea cronologică a ședințelor acestei sesiuni extraordinare, și începând cu acest număr al revistei noastre.

Adunarea Deputaților

Sesiunea Extraordinară 1931

Luni 15 Iunie 1931

Dimineața

La ora 12 dimineața, M. S. Regele Carol II, însoțit de M. S. Mihaiu, Marele Voevod de Alba Iulia, și urmat de întregul guvern, intrând în sala Adunării Deputaților, unde sunt întruniți dnii senatori și dnii deputați, este întâmpinat cu aplauze prelungite, îndelung repetate, ovațiuni furtunoase și urale puternice, aclamațiuni care durează mai multe minute, strigăte repetate, de: Trăiască M. S. Regele!

M. S. Regele Carol II, dă apoi citire Mesajului Regal.

După amiazi

La ora 16, Adunarea fiind în număr, d. I. Al. Brătescu-Voinești, secretar general al Adunării deputaților, dând citire art. 1 din regulamentul interior al Adunării, invită pe cel mai în vârstă dintre d-nii deputați să ocupe fotoliul președințial.

Voci: Cel mai în vârstă este d. Cuza.

Alte voci: Nu, d. general Racoviță. (Intreruperi).

Voci: Cuza, Cuza. (Aplauze).

D. A. C. Cuza: D-ilor deputați, cu privire la alegerea președintelui, care va prezida Camera, pentru facerea validărilor, procedarea este

stabilită prin articolul întâi al regulamentului.

D-vostre sunteți liberi să călcați articolul întâi al regulamentului; dar, regulamentul zic: „cel mai în vârstă prezidează”.

În această onorată Cameră am nenorocirea să fiu eu cel mai în vârstă. (Aplauze, ilaritate).

Dacă d voastre voiți ca un altul mai tânăr să prezideze, declar că mă supun.

Voci: D. Cuza este cel mai în vârstă.

D. profesor N. Iorga, președintele Consiliului, ministrul instrucțiunii publice și al cultelor: Declar, din partea guvernului, că noi nu voim nici să îmbătrânim pe d. general Racoviță, nici se întinerim pe d. Cuza. (Aplauze, ilaritate).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-ilor deputați, vă exprim cele mai vii mulțumiri pentru simpatia care mi-ați arătat-o, chemându-mă la această înaltă demnitate, în virtutea regulamentului, care mă declară președinte de vârstă. Ași putea să nu am față de d-vostre nici o recunoștință, dar am toată recunoștința, și, în virtutea acestei recunoștințe apelez la d-vostre ca să binevoiți a-mi înlesni sarcina vârstei mele, adică să procedăm la validări în modul cel mai repede și cel mai exact posibil, fără a pro-

voca incidente; pentru că eu susțin că acest Parlament are o mare misiune și că cea dintâi misiune este să caute a restabili autoritatea parlamentarismului. (Aplauze prelungite).

— Se procedează la completarea birourului prin alegerea a patru secretari, d-nii: N. Georgescu, Mircea Iorga, Traian Dimitriu-Șoimu și N. Manolescu.

D. profesor N. Iorga, președintele Consiliului, ministrul instrucțiunii publice și al cultelor: D-le președinte, ca o chestiune prealabilă, aș dori să începem lucrul nostru, care este foarte greu, cu trei ședințe pe zi. Este mai bine să începem așa, și să terminăm cu una, decât să începem cu una și să terminăm cu patru (Aplauze).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-ilor deputați, eu cred că dorința d lui prim-ministru este și a d-vostre și este și a mea, ca președinte de vârstă. După experiența pe care am făcut-o în totdeauna, la urmă se grămădesc cele trei ședințe pe zi, atunci când Camera este istovită. Noi să începem cu trei ședințe pe zi, pentru a lucra în mod temeinic și a termina cât mai repede validările. (Aplauze).

Consult Adunarea dacă încuviințează să ținem ședințe în fiecare zi, dela ora 9-12, 15-19 și 21-24.

— Adunarea încuviințează.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Intrăm în ordinea de zi, fixată prin regulamentul interior al Adunării.

La ordinea zi'ei avem *impărțirea Adunării*, prin sorți, în cele zece secțiuni verificatoare.

*

Se procedează, prin trageri la sorți, la împărțirea Adunării în X secțiuni verificatoare.

Seara

Se declară validate, fără discuțiune, operațiunile electorale din județele: Făgăraș, Ciuc, Baia, Romanai, Putna, Năsăud, Arad, Ialomița, Fălciu, Severin, Bacău, Sibiu, Mehedinți, Storojineț, Orhei, Vâlcea, Argeș, R. Sărat, Turda, Hunedoara, Vaslui, Prahova, Cahul, Caraș, Botoșani, Constanța, Dolj, Cluj, Târnava mică, Alba, Teleorman, Iași, Brăila, Tecuci, Neamț, Ismail, Cernaui, Tighina.

D. A. C. Cuza, preș. de vârstă:

Dlor, am terminat validarea alegerilor necontestate. Venim acum la cele contestate. Ași dori să știm cu care județ voiți d-voastră să începeți această operațiune, căci evident este o operațiune.

Dl Armand Călinescu: Adică depinde de ce voiți d-voastră să faceți, dacă vreți să ne operați...

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Dacă are cineva vreo preferință, s'o spună.

D. D. R. Ioanițescu: Dle președinte, dlor deputați, d-voastră ați autorizat biuroul să ia înțelegere cu noi în privința susținerii contestațiilor. Bine ați făcut. Așa trebuie să facă un președinte statutar, cum sunteți d-voastră.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Cred că nu v'ați îndoit de mine.

D. D. R. Ioanițescu: Nu numai că nu ne-am îndoit, dle președinte, dar suntem siguri că se va respecta cuvântul dat de către biuro.

Se admite contestația împotriva listei blocului muncitoresc-tărănesc din jud. Satu Mare și se trimite în studiul Comisiunii speciale de 11 membri, în care a fost desemnat, din partea L. A. N. C., dl *N. Robu*.

Adunarea validează apoi, după discuții, operațiunile electorale din jud. Odorhei, și fără discuțiuni, cele din jud. Covurlui, Dorohoi, Suceava, Someș.

Marți 16 Iunie 1931

Dimineața

Se validează, după discuții, operațiunile electorale din jud. Buzău.

D. L. Pătrășcanu constată că în incintă nu poate pătrunde nici un muncitor.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Suntem încă la validări, pentru constituirea acestei Onorate Camere. Când va fi constituită, vom lua măsurile convenite și față de d-voastră și contra d-voastră.

D-lor deputați, se cere să îndepliniți o formalitate. S'au validat până acum 226 de mandate; prin urmare, în conf. cu art. 9 din Regulament, declar *Camera constituită*. (Aplauze pe băncile majorității).

*

Se validează, după discuții, operațiunile electorale din jud. Dâmbovița.

În cursul acestor discuții:

Contestații asupra operațiunilor electorale din jud. Hotin

D. Eduard Mirto:

A avut loc seara la ora 8 despuieră scrutinelui și proclamarea rezultatului. S'a făcut un proces-verbal care a fost semnat de asistenți și de d. Bețianu. *Rezultatul* — să mă iertați că trebuie să-l spun — a fost că 70 la sută din voturi au fost în favoarea legii, prezidate de d. președinte de vârstă A. C. Cuza. Celelalte liste au luat 300, 200 și 400 de voturi, *afară de lista Ligii Apărării Naționale, care a luat 1.500 de voturi*.

Procesul-verbal a fost semnat și s'a luat cunoștință de conținutul lui de 20—30 de persoane, care erau de față la proclamarea rezultatului. Judecătorul a plecat la Hotin, la reședința tribunalului. A dispărut procesul-verbal și a dispărut și rezultatul... *trebuie să recunosc că în județul Hotin, dacă s'au răpit voturile* — întrebunțez un cuvânt mai parlamentar, răpit nu este propriu, dar este parlamentar — *dacă s'au răpit voturile, păgubașii cei mai mari nu suntem noi, ci cel mai mare păgubaș este L. A. N. C.*

O voce: Nu a contestat.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: S'a contestat.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Expresiunea „bande electorale” nu este parlamentară.

Preoțul V. G. Alexe: Dacă credeți d-voastră, că nu este, o retrag....

Iar mai târziu:

D. Șerban Tasian: Am vorbit de Spineanu și-mi mențin cuvintele.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Cuvântul nu e parlamentar. Pentru demnitatea acestei Adunări Vă rog să-l retrageți.

Voci de pe băncile majorității: Retrage cuvântul de străin.

D. Șerban Tasian: D-le președinte, vă atrag atențiunea că d. Spineanu nu e deputat și sper că n'are să mai fie niciodată, însă pentru vârsta d-voastră și pentru *respectul* pe care vi-l port, îmi retrag cuvântul.

După amiazi

Se validează, după discuții, operațiunile electorale, din jud. Trei-Scaune, Tulcea, Hotin, fără discuții: Muscel, Brașov.

D. Eduard Mirto: Și această pagubă este recunoscută de niște ofițeri, dintre cari și un ofițer superior. Mi s'a spus în Târgul Lipcani că se găsește la șeful de post mai mulți ofițeri, între cari și un ofițer superior. Nu am crezut. M'am dus în localul șefului de post și am găsit acolo un colonel și trei căpitan, de jandarmi — colonelul se numește Moldovanu — cărora le-am spus că mă surprinde prezența d-lor și măsurile drastice care se iau. *D. Moldovanu a căutat să mă convingă că nu noi, partidul național-tărănesc, suntem păgubași* — erau după alegerile dela Cameră și în preajma alegerilor de Senat — *ci Liga Apărării Naționale Creștine*.

D. Eduard Mirto: Totodată și ea să nu iau cuvântul din nou, am să rog pe d. președinte, ca invalidarea să o pună la vot cu bile. *Fiindcă eu am învățat multe dela dl profesor Cuza, în Parlament, dar am învățat dela d-sa să și protestez atunci când nu se respectă regulamentul. D-sa să nu se supere că protestez, așa cum protesta d-sa cîndioară. Țin să-mi reamintesc că există un text categoric în regulamentul, că votul nu se poate face*

prin ridicare de mâini, așa cum am văzut că obișnuete să o facă. Există un text categoric în regulamentul nostru — e adevărat, și cam pe la urmă; dar aceasta nu înseamnă ca să nu-l respectăm....

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Art. 103.

D. Eduard Mirto: A! l-ați știut? Credeam că l-ați uitat.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: L-am știut, l-am priceput.

D. Eduard Mirto: Art. 103 prevede:

„Votul cu bile este de drept asupra următoarelor chestiuni:

Admiterea în total a unei legi; contestațiunile la validări“.

Am făcut o contestație. Acum se poate întâmpla ca d. președinte, a cărui replică e recunoscută, să-mi spună: da, pentru al doilea raport care vine cu ocazia invalidării. (Iaritate).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Nu mai am nimic de spus. (Iaritate).

D. Eduard Mirto: Dle președinte noi ne cunoaștem de vreo 60 de ani (Iaritate), așa că o să mai aveți ceva de zis.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Sunt silit să răspund la apelul onoratului meu preopinente.

La cea dintâi chestiune, de a înțelege regulamentul, să-mi permiteți să observ că onoratul preopinente n'a înțeles în totalitatea lui regulamentul, ci a confundat două articole, cari sunt esențial diferite: art. 7 și art. 103; desigur, a confundat cu bună credință. Nici nu mă îndoiesc, nu poate să fie rea credință din partea unui așa distințiat jurist cum este onoratul d. Mirto!

Despre ce tratează art. 7 și despre ce tratează art. 103? Și aci, a apelat la dl prim-ministru, ca autor al acestui regulament.

Când dl prim-ministru a întocmit acest regulament, care s'a aplicat în patru legislaturi, cum observă dl Mirto, d-sa a știut ce-a făcut.

Astăzi, dl Mirto, vine și se îndoiește, pentru că nu pricepe despre ce este vorba. (Iaritate).

Vă rog, să mă iertați dar trebuie să răspund, pentru că ați contestat competența în materie a președintelui....

D. Eduard Mirto: Nu, n'am contestat.

D. A. C. Cuza, pres. de vârstă: Tată ce spune art. 7: „Dacă în secțiunile alegerea s'a contestat cel puțin de o treime din membrii pre-

zenți la verificare, sau dacă zece deputați o contestă în Adunare, se pune în discuțiune luarea în considerare a acelei contestații“.

Luarea în considerare, pentru toate legile și chiar pentru Constituție, se votează, prin ridicare de mâini. E vorba de luarea în considerare!

La art. 103, se zice: „Votul cu bile este de drept, asupra următoarelor chestiuni:

1. Admiterea în total a unei legi;
2. Contestațiunile la validare“.

Când contestația de validare își va urma filiera, va fi trimisă comisiunii celor 11, care se vor pronunța, care sunt în drept să facă anchetă, care sunt în drept să trimeată o comisie la fața locului, pentru a cerceta cele arătate în contestație, numai apoi va veni în fața acestei onorate Camere și va fi supusă votului cu bile. (Aplauze prelungite pe băncile majorității).

Dle deputat, îmi permit, în sfârșit, în virtutea vârstei mele și a calității de președinte de vârstă, să vă dau câteva indicațiuni, care sper, că în lunga d-voastră carieră, de acum încolo (Iaritate), vă va fi de folos. (Aplauze pe băncile majorității).

Ascultați bine ce zice art. 7: „Dacă Adunarea o ia în considerare“ — contestația — se instituie un comitet ales, compus din 11 membri, cari să procedă judecătorește la cercetarea contestațiunii. El are drept a face anchetă la fața locului, a cita martori și după ce ascultă și apărarea alesului, dă hotărârea sa, pe care o supune votului definitiv al Adunării“.

Prin urmare, după ce s'a făcut ancheta, comisiunea aceasta de 11, vine înaintea Adunării și-i supune rezultatul cercetării sale. „Adunarea se pronunță, după o discuțiune publică, prin vot secret“ — adică cu bile.

Prin urmare, d-le Mirto, noi vom urma această procedură. Și este chiar în interesul cauzei susținută de d-voastră, cu un talent așa de strălucit, ca această cauză să fie trimisă înaintea comisiunii, în care se va face o anchetă judecătorească parlamentară. Cerem această anchetă — să-mi fie permis aici să depășesc puțin cadrul atribuțiilor pe cari le am momentan căci dacă n'ași fi fost chemat de d-voastră aici, asi fi luat cuvântul în această chestiune. Cerem să se trimeată chestiunea la această comisiune care să orânduiască o anchetă parlamentară, și cum va fi

adevăratul, așa să vă pronunțați, și d-voastră, după discuțiunea publică. (Aplauze pe băncile majorității și ale L. A. N. C.)

D. Eduard Mirto: D-lor, nici un moment nu m'am gândit să contest dlui președinte dreptul de suverană interpretare a regulamentului. Din contră, chiar dacă noi, în majoritate, am da o altă interpretare, dreptul pentru președintele Camerei este suveran în interpretarea regulamentului. Dar nu numai atât, d-lor; chiar și puterea de judecată și de logică a dlui președinte, reprezintă o mare autoritate pentru noi. Totuși, să-mi fie permis să-i reamintesc d-lui președinte că la un argument n'a răspuns. Am spus că acest regulament a avut până acum de patru ori aplicare, în patru Parlamente, și în fiecare din aceste Parlamente, interpretarea art. 103, a fost aceea pe care o spun eu.

D. I. M. Leon: Nu poate fi interpretare când este text precis.

D. Eduard Mirto: D-le Leon, ați făcut parte din Parlamentele în cari s'a interpretat cum spun eu. (Sgomot, întreruperi).

În orice caz, dacă noi nu greșim astăzi, atunci Parlamentele anterioare au greșit. Aceasta trebuie să se știe. Eu, pretind, d-lor, că interpretarea mea se găsește în compania părerii aceleia care a fost autorul regulamentului.

D. profesor N. Iorga, președintele Consiliului și ministrul instrucțiunii publice și al cultelor: Eu, regulamentul l'am făcut, după ceea am dat să-l crească altii, și, prin urmare, așa cum l-au crescut, unii dintre dânsii poate să fi greșit. Dar profesorul cel mai competent al copilului meu, este d-nealul. (Arătând spre d. A. C. Cuza, președintele de vârstă). (Iaritate, aplauze).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-lor deputați, înainte de a pune la vot...

D. Iosif Fischer: Cer cuvântul...

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-ta, te rog, du-te la locul d-tale și vei cere cuvântul. (Iaritate).

D-lor deputați, înainte de a pune la vot admiterea sau neadmiterea luării în considerare a contestației d-lui Mirto, mai trebuie discutată încă o contestație, anume contestația semnată de colegul nostru, dl Nichifor Robu, deputat de Rădăuți, care a făcut această contestație, în numele „Liga Apărării Naționale Crestine“.

Dl Nichifor Robu are cuvântul.

D. D. R. Ioanțescu: Dacă nu o avea nici acum Liga protecție?!

D. Nichifor Robu: Liga are protecția națiunii românești.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: N'are nevoie de protecția altora.

D. D. R. Ioanițescu: Era câte o dată nevoie, când erați de unul singur, și, dacă nu vă scăpam noi, vă mânca majoritatea.

D. Nichifor Robu: D. Cuza nu este niciodată singur, a fost și este cu națiunea românească. (Sgomot, întreruperi).

D-le președinte, d-lor deputați, vă puteți lesne închipui d-voastre cu câtă durere m'am urcat la această tribună, ca tânăr, dacă nu cel mai tânăr dintre d-voastre, ca să exprim durerea tinerei generații, durerea unei provincii alipite, Bucovina, care se asociază la altă provincie alipită, durere provocată de nedreptățile făcute în alegerile din anul acesta. Și, d-lor deputați, când mă gândeam la rezultatul acestor alegeri, mă gândeam în primul rând la provinciile alipite. Și mi-a căzut întâmplător în mână ziarul „Cuvântul“. Și, în acest ziar am cedit câteva rânduri, din care am aflat că dl prim-ministru, pe care îl respectăm ca mare Român, mare profesor, care a făcut și face atâta cinste țării noastre, a promis la Chișinău, în capitala acelei provincii alipite, Basarabia, că va da o deosebită atențiune acestei provincii dintre Prut și Nistru, pe care stăpânirile trecute au transformat-o într'o satrapie electorală a unui grup de aventurieri. Așa era scris în ziarul „Cuvântul“. Dsa și-a mai exprimat dorința, ca să ajungem în sfârșit la o stare sufletească omogenă, când țara va deveni ceva unitar și nu vom mai distinge basarabeni, bucovinenii și așa mai departe. Ziarul „Cuvântul“ mai făcea și alte comunicări.

D-lor deputați, întâmplător, am trăit doi ani de zile în orașul Hotin. Eram tânăr absolvent al școlii normale de învățători din Cernăuți și primul lucru pe care l-am făcut, când am ieșit depe băncile școlii, a fost să cer d-lui inspector dela Cernăuți să mă trimită acolo unde crede că este mai multă nevoie să se pună suflet românesc pentru închegarea nației noastre. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.). Și, am fost trimis pe malul Nistrului, la Hotin.

(Dl deputat Lucrețiu Pătrășcanu, întrerupe).

Cine m'a întrerupt?

D. Lucrețiu Pătrășcanu: Eu!

D. Nichifor Robu: Cine ești d-ta!

Voci: Comunist!

D. Nichifor Robu: Apoi d-le eu îți promit d-tale, că n'ai să mai stai mult în Camera aceasta! (ilaritate, aplauze prelungite pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. N.; protestări vehemente pe băncile grupului comunist). Loc d-ta n'ai aici și aici de aici până la Hotin n'ai unde te opri; o să te trimitem peste apă, dincolo. (Aplauze pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. C.; protestări pe băncile grupului comunist; mare zgomot). Dacă nu te vei duce singur, te-oi duce eu. (Exclamații, zgomot, întreruperi). Aici este Adunarea reprezentanților nației românești și dta reprezintă o altă idee; reprezintă altceva decât nația noastră; dta reprezintă Moscova și acolo este locul d-tale.

(Dl Lucrețiu Pătrășcanu vrea să întrerupă).

Voci depe băncile majorității și depe băncile L. A. N. C.: Jos, jos! (mare zgomot).

D. Nich. Robu: D-lor deputați, când am ajuns la Hotin, m'am dus în costumul acesta țărănesc, sunt fecior de țărăni din comuna Volovăț, județul Rădăuți și se uita toată lumea după mine de ce umblu îmbrăcat țărănește.

Dar, după câțiva timp, mi-au cerut și alții să le procur costume de acestea, căci sunt frumoase. Și, am putut vedea, în anul 1923, după câteva luni dela venirea mea acolo, purtându-se costumul național de orașeni.

Oameni buni! (Ilaritate).

D-lor deputați, să mă iertați că am zis, cum sunt obișnuit, „oameni buni“; dar așa vă socotesc și pe d-voastră; să mă iertați, dar vorbesc pentru prima oară în Parlament.

D-lor deputați, am găsit națiunea românească îndurerată. Am găsit Români, care se cheamă „Munteanu“ dar nu știu vorbi românește; am găsit Români, cari se cheamă Cantacuzino, Bălan și alte nume românești, dar cari nu știu grăi românește. Și, atunci, m'am pus în slujba acestui popor de peste Prut, pentruca să facem acea închegare pe care o intenționează dl profesor Iorga și pe care a mărturisit-o la Chișinău.

D-lor deputați, am găsit o grozav de mare neîncredere la început, pentrucă tot ceea ce era român, era văzut acolo ca ceva neloyal și pentrucă ei erau basarabeni, se credeau persecutați. Și dela război încoace, oridecâteori Basarabeni ridicau cuvântul să ceară dreptate,

li se spunea că sunt bolșevici și erau băgați la închisoare. În chipul acesta i-au înversunat și au făcut, că chiar aceia cari purtau nume românești, să se uite cu dușmănie la noi, Români.

D-lor deputați, am plecat dela Hotin și am făcut școala militară...

Voci: Veniți la chestie.

D. Nich. Robu: M'am întors înapoi, după aceia și împreună cu fratele nostru de luptă, profesorul T. Huțan, din Cernăuți, am trecut din Bucovina în Basarabia, pentruca să stăm de vorbă cu creștinii români din Basarabia, pentruca să facem unirea sufletească de care țara noastră are absolută nevoie.

D-lor, vă rog să vă dați seama de ce a însemnat congresul nostru din luna Martie. Ce a însemnat adunarea celor 15.000 de Basarabeni, făcut cu toată opreliștea guvernării depe atunci. Și, astăzi, când iau cuvântul, pentru a contesta alegerea din Hotin, care ne-a dat trei mii de voturi, vă rog să-mi respectați cuvântul, pentrucă el reprezintă durerea a 40.000 de cetățeni ai Basarabiei, din județul Hotin, cari s'au exprimat într'un fel, dar au obținut rezultate într'alt fel.

Dacă dl Mirto, ilustrul orator, care a vorbit înaintea mea, a vorbit cu multă durere, deși ceea ce s'a săvârșit la Hotin n'a fost în paguba dlor; gândiți-vă cu câtă durere trebuie să vorbim noi, când într'un singur județ, ni s'au răpit circa 40.000 de voturi.

D-lor, au fost redade cu atâta talent de dl Mirto... întâmplările de la Hotin, încât, mie, nu-mi rămâne decât să aduc câteva dovezi asupra celor petrecute.

Am aci câteva dosare, fiecare de la o secțiune de votare, cu anchetă făcută de dl profesor Huțanu, dela Cernăuți, la fiecare secțiune de votare și cu declarațiunile legalizate la judecătorii.

D-lor, la secțiunea Lipcani am primit după cum veți putea constata în dosar, 250 de voturi. Procesul verbal, încheiat și semnat de asistenții altor liste, căci despre ai noștri asistenți nu poate fi vorba, căci aceia nu au pătruns nici unul și nicăieri în localurile de votare, cari și ei au fost arestați, împreună cu candidații noștri și nu au putut lua contact cu alegătorii și veni la secțiunea de votare.

Din 1.666 de voturi, constatate prin procesul-verbal, iscălit de președintele secțiunii, de asistenții și delegații celorlalte liste, ni se comunică oficial numai 250 de voturi.

Dovezi avem: 9 declarații aci, pe care, dl. or, nu le citesc, pentru că am convingerea că d. prim-ministru are să ne dea o satisfacție. Am această convingere; mai mult, am convingerea că dl. prim-ministru nu-și însușește procedarea și că nu a avut nici o știre asupra celor petrecute la Hotin. Am convingerea că dnii deputați — pe cari îi văd în această Cameră, ca un Corp select, după cum mi s'a spus, cum nu a fost multe Camere dela război încoace, vor aprecia aceste lucruri pentru prestigiul acestui loc, unde trebuie să reprezentăm națiunea și țara noastră. (Aplauze).

Dl. or, ceilalți martori nu sunt de ai noștri; nu sunt membrii Ligii noastre; citez numai pe căpitanul Moraru dela 4 vânători. — Ofițerul este om de onoare și noi nu ne temem că nu va declara adevărul — era comandantul gărzii, care a asistat și a văzut totul. Cerem să se ia mărturia și acelor cari au dat aceste declarațiuni, toate legalizate la tribunal. Nu vi le citesc, fiindcă nu vreau să îngreunez misiunea d-voastră, de a trece la alte lucrări.

Ancheta pe care noi am făcut-o în câteva sate din fiecare secție, lămurăște lucrurile și nu poate cineva să ne vorbească altfel despre județul Hotin, unde s'a adunat poporul și am făcut liste, în cari, d-lor, s'au iscălit cu mâna proprie: cari și unde au votat; și depunând, sub jurământ, că au votat cu Liga Apărării Naționale Creștine.

Dl. or, ancheta făcută în 5 sate, din cele 14 sate cari alcătuiau o secțiune de votare, ancheta făcută numai în 5 sate cu acei pe cari i-am putut întâlni ca să iscălească, pentru că nu am proclamat o a doua alegere, ca să vină toți să iscălească în timp de două ceasuri. Numai din cinci sate, 668 de oameni au declarat și semnat că au votat cu noi, afară de cei care ar mai fi iscălit, dacă i-am fi întâlnit pe toți și în afară de restul de nouă sate care ar mai fi putut să iscălească.

Totuși nouă ni s'a dat 250 de voturi.

Prin urmare, secțiunea dela Lipcani poate fi socotită ca o secțiune care se poate valida? Se poate socoti alegerea făcută ca o alegere bună? După mine, nu!

Despre celelalte considerațiuni, că dl. Croitoru cu alți domni, cari s'au ocupat cu alegerile dela Hotin, sunt de o anumită calitate, s'a vorbit destul și nu mai trebuie să vorbim despre ei, pentru că este mai

bine dacă nu vorbim. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.).

Secțiunea Stănilești cuprinde la dosar, în mod oficial, 20 de voturi pentru ligă. Ce s'a întâmplat la această secțiune dl. or? Este un lucru pe care eu ca om tânăr, care vreau să respect și vreau să intru în viața publică, cu cea mai bună părere despre autoritățile statului, pe cari trebuie cu toții să le respectăm — și mai ales justiția țării — eu cred că acela care a fost la acea secție, nu a fost un judecător, ci un om care s'a strecurat ca să necinstească magistratura și împotriva căruia trebuie să se ia măsuri.

Acel judecător, în loc să prezideze secția de votare, a plecat dela biurou ca să se îmbete și a lăsat secția de votare și urna pe seama prim pretorului Riconțe și a greierului Diaconescu, cari au răsturnat buletinele într'un sac, le-au pus într'o mașină, au găsit și pe judecător și l-au pus deasupra și au mers la Hotin, unde au dresat procesul-verbal scris la mașină, despre care ne-a vorbit dl. Mirto. Nouă ne-a dăruit 20 de voturi. Deși avem șapte declarații dela Stănilești — nu vi le citesc, fiindcă unele le-a citit și dl. Mirto și v'ar obosea prea mult — din care se vede situația reală. Ancheta noastră, făcută în cinci sate din 14, ne-a dat 644 de semnături, cari se găsesc la acest dosar. Prin urmare sunt 644 de cetățeni cari au votat cu L. A. N. C.

Să știți că în mijlocul poporului se petrece un lucru foarte grav: Poporul cere să nu mai voteze secret, vrea fiecare să știe unde a mers votul lui.

Dacă din cinci sate noi am primit 644 de iscălituri — ceace nu cuprinde totalul voturilor din acele sate — și nouă ni s'au dat numai 20 de voturi, dar din 14 sate, câte voturi am primit atunci? Nu mai insist și trec și de această secție.

La secția Dăncăuți, s'au dat oficial 86 de voturi, pe când procesul-verbal original, iscălit de asistenți, delegați și de judecătorul secțiunii, chiar la secțiune, ne dă 1.570 de voturi.

Dl. or, este în joc prestigiul acestui Parlament și al acestei Camere. Vă rog pe d-voastră să dați satisfacție poporului de acolo. Nu este vorba că ar mai fi vreun deputat al L. A. N. C. sau doi, sau trei, ori mai mulți, ci că este un popor — sunt 62.000 de oameni — care a votat și care a exprimat 62.000 de voturi, din care se înțelege că cel

puțin 70 la sută erau ale Ligii Apărării Naționale Creștine; iar noi am luat 3.000 de voturi, adică ni s'a oferit 5000 de voturi.

Dovezi avem; sunt aci declarațiuni; nu insist și nu le citesc. Ancheta noastră din cinci sate ne-a dat iscălitura a 625 de votanți. Câte voturi am fi obținut în celelalte 11 sate, cari fac parte din această secție?

La Sulița, oficial ni s'au comunicat 64 de voturi. Ce s'a întâmplat? Acolo a fost însuși dl. profesor Huțan cap de listă al L. A. N. C., arestat înainte de a ajunge la secția de votare, depus la postul de jandarmi și i s'a dat drumul pe la ora 2 din noapte, după ce se terminase socoteala cu urna. Avem declarația prețioasă a unui director de școală din acea comună care știe cum s'au petrecut lucrurile la Sulița. Ancheta noastră din patru sate, din cele 13, care aparțin acelei secții de votare, ne-a dat 577 de iscălituri. Oficial am primit 64 de voturi. Ce este cu celelalte voturi și din toate 13 sate.

La Cepeleuți au votat numai patru sate, din 21. Inchipuți-vă 21 de sate la o secție de votare, când în Bucovina avem două și chiar un singur sat la o secție de votare! Cum se poate ca în Basarabia să fie 21 de sate concentrate la o singură secție? Din ancheta noastră din patru sate am aflat că din 21 de sate n'au votat 17, deoarece lumina era revoltată împotriva ilegalităților ce se petreceau.

Față de această revoltă de care se temeau și jandarmii probabil, s'a telefonat să vină colonelul dela jandarmi, care a sosit împreună cu procurorul și a întrerupt votarea, până pe inserat, ca să sucească lucrurile. Astfel, restul comunelor n'au mai votat. La Cepeleuți ni s'au dat oficial 422 de voturi, era o secție care a fost oprită dela votare, fiindcă era cuzistă.

La Clisăuți ni se comunică oficial 197 de voturi. Asistenții și delegații noștri au fost arestați și amenințați cu moartea, iar jandarmii au încercat omorârea învățătorului Bulagniuc, prin strângere de gât, într'un beciu la postul de jandarmi, fiindcă acel învățător simțea româneste. Ce este de mare însemnătate, este faptul că jandarmii erau travestiți în haine țărănești, pentru a nu fi recunoscuți și introdusi în întineric pe lângă învățător, încercau să-l sugrumă, fiindcă el reprezenta organizația noastră în părțile acelea.

Avem nouă declarații și ancheta noastră făcută în aceste părți.

La Edineț ni se comunică oficial 21 de voturi. Ancheta noastră făcută în trei sate din 13, câte votau acolo, a întrunit iscălitura a 329 de locuitori, care zic că au votat cu noi și aceasta numai din trei sate prin care am trecut, fiindcă vă închipuiți că nu am adunat pe toți locuitorii din acele sate, cari au fost la vot. Va să zică 329 de locuitori din trei sate jură că au votat cu noi și se miră, sunt revoltati că au eșit numai 21 de voturi. Dar din celelalte 10 sate, căci în total au fost 13 sate, câți au mai votat pentru noi?

La Dinăuți, un sat românesc aproape de Noua-Suliță, ni se comunică oficial 54 de voturi, iar ancheta noastră stabilește numai în două sate 605 voturi.

Iată originalul acestor declarații. *O voce de pe băncile majorității:* Sunt autentice?

D. Nich. Robu: Autentificate, poftiți. Văd că d-voastră vorbiți cu mult scepticism. Luați un sat, oricare voți din județul Hotin, să facem anchetă și dacă numai în acest sat nu vom avea mai multe voturi decât la toate secțiunile, atunci primim părerea d-voastră. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.)

D-lor, au fost arestări, bătăi, amenințări cu moartea de către plutonierul Radu la adresa dlui Melnic Vasile. Sunt la dosar certificate medicale, pe care le pun la dispoziția d-voastre.

La Larga, oficial ni se comunică 62 de voturi din 14 sate. Ancheta noastră stabilește 357 de iscălituri dintr-un singur sat, față de cele 14 sate care au votat acolo. Las la aprecierea d-voastră acest fapt.

La secția Secureni, oficial ni se comunică 996 de voturi. Probabil că aici a fost un magistrat, care face cinste magistraturii.

D-lor, cum vă spun, s'au făcut arestări, bătăi. Este cazul unui fruntaș al nostru, care a fost bătut în casa lui, iar femeia, din această cauză, se află grav bolnavă. Șeful secției aplică săteanului Mocanu Vasile 20 de palme, iar soția îngrozită se bolnăvește. Motiul a fost că acesta susținea că este totuzist și nu votează o altă listă pe care o pretindea jandarmul.

Sunt atâtea cazuri de acest fel pe care ași putea să vi le comunic. D-lor, un lucru de mare importanță este faptul că ni s'a falsificat semnul la tribunal, nu a fost depus clișeu înaintat de candidații și de propunătorii noștri, ci s'a depus

clișeu unei linii orizontale dar întreruptă la capăt, așa cum era semnul partidului național-liberal în alte alegeri. Poftiți, d-le prim-ministru un buletin, ca să vedeți că este așa cum spun eu. Vasăzică s'a făcut acest lucru pentru a induce în eroare pe alegători.

Nu mai insist asupra altor dovezi. Afirm că ne-au dispărut, ni s'au luat, nu întrebunțez termenul celălalt, circa 40.000 de voturi în județul Hotin. Ni s'au luat pe nedrept.

D-lor deputați și d-le prim-ministru, vă rog să vă gândiți un moment la faptul că acum doi ani și ceva, exista cel mai mare curent, pe care desigur că trebuie să-l recunoaștem cu toții, în țara aceasta, că l-a avut partidul național-tărănesc.

În afară de alte considerațiuni, alegerile, pe cari le-a făcut, au fost alegeri libere.

Că acele alegeri au fost libere, pentru că exista popularitatea aceea, care mai târziu s'a schimbat — și acea libertate să-mi dați voie să o discutăm cu altă ocaziune; că ne-a fost nouă aplicată, mai pe urmă, în Rădăuți, și mai ales, la 1 Februarie, când a trebuit să jertfim pe un tânăr student care a fost ucis: aceasta este altă vorbă — dar a fost un curent fără seamăn. la noi în țară, curent politic și mai ales în Basarabia, în județul Hotin.

Lista național-tărănistă a obținut, atunci, la Hotin 40.000 de voturi, iar astăzi, la alegerile de acum, când în tot cuprinsul județului nu se vorbea decât de L. A. N. C. și de guvernul Cuza. (Ilaritate). Puteți să râdeți cât poftiți aici, dar ași vrea să vă văd acolo, unde știu că nu ați mai râde.

Totuși, în acest județ, unde să-mi dați voie să vă declar cinstit că nu Uniunea Națională a făcut alegerile, ci le-a făcut Partidul Național-Liberal și de aceea și sistemul, ca atare, nu aparține listei și nici guvernului Uniunii Naționale, ci aparține Partidului Național-Liberal și aparține tocmai vechiului sistem, al acestui partid, care compromite guvernul Uniunii Naționale — guvern care reprezintă un nou sistem și în care vom să ne dăm silințele să ne punem oarecari speranțe.

Exista în aceste vremuri unele o rezervă a țării, pe care M. S. Regele a bănuț-o în persoana dlui prim-ministru Iorga.

După părerea mea și după alegerile, cari s'au făcut așa cum s'au făcut, după cum voi avea onoarea

să vorbesc asupra celor petrecute la Rădăuți, se poate dovedi că această legătură a partidului Național-Liberal cu guvernul Uniunii Naționale are menirea să compromită guvernul Uniunii Naționale.

D-lor, la Hotin s'a petrecut o minune și anume lista aceasta a Uniunii Naționale, nu a luat 40.000 de voturi, ca atunci când, prin alegeri libere și în curentul acela pe care l-a avut Partidul Național-Tărănesc în 1928, ei a luat acum Uniunea Națională 50.000 de voturi. Ei bine, cum s'a transformat și cum a ajuns aci curentul acesta, este cel puțin un rezultat necuviincios.

D-lor eu cunosc hoți, am stat în închisoare — nu ca hoț, dar ca unul care eram bun Român, și pentru aceste sentimente — și trebuie să știți, în această ordine de idei, că la discuția contestației pentru județul Rădăuți, voi arăta de unde vin eu în această Cameră și cum ajung aci — dar vreau să vă spun un lucru: că...

O voce de pe băncile majorității: Că, că...

D. Nichifor Robu: D-ta, probabil că numai atât știi, că l-ai repetat de două ori. Eu cel puțin am spus ceva, dar d-ta nimic.

D-lor, eu cunosc hoți, cari mi-au declarat, în pușcărie: „da, sunt hoț, pentru că nu am ce mânca. Sunt hoț pentru că nu m'a pregătit tata mai bine și regret că sunt hoț în loc să fiu altceva mai bun; dar eu fur și mai las, dela dela dela care fur, și pentru el; nu-i fur totul“. (Ilaritate).

Da, d-lor, și hoțul are în felul lui un fel de onoare: fură, dar mai lasă și pentru acela dela care fură. Dar să furi totul, aceasta este o mare rușine. (Ilaritate, aplauze).

Și eu zic, bine, furi! furi! dar să fi lăsat și pentru ceilalți, cel puțin un mandat! Dar n'au făcut așa.

Și, recunosc, d-voastră ați fost mai cuviincioși, și la Rădăuți, de pildă, ne-ați lăsat să luăm un mandat. (Ilaritate).

D. Eusebiu Popovici: Aveați pretenție la mai mult?

D. Nichifor Robu: Desigur, dar la Rădăuți candida d. ministru de războiu, pe care noi îl respectăm. Și trebuie să știți d-voastră, că nu ne-am atins de persoana d-sale și nici de guvernul Uniunii Naționale.

D-voastră știți ce ați făcut? Să-mi dați voie să vă fac următoarea comparație. D-voastră ați făcut cum a făcut Cucul, care își depune ouăle în cuibul Mierlei. (Ilaritate, aplauze). Și atunci Mierla așteaptă să iasă puii și când ies puii, în loc să cânte ca Mierla, ei cântă tot „cucu“. (Mare ilaritate).

Și, în loc să se țină de Mierlă și să sboare în jurul ei, sboară încotro apucă lăsând Mierla să cânte singură. (Mare ilaritate).

Dacă guvernul Uniunii Naționale va avea intențiuni bune, noi, L. A. N. C., desigur, acolo unde va fi în folosul Națiunii îl vom sprijini.

Așa a declarat-o d. președinte, în manifestul adresat Țării, nu pentru că avem oarecari legături cu persoanele din acest guvern, ci pentru că reprezintă sistemul L. A. N. C., pe care d. președinte suprem a avut onoarea să-l prezinte în memoriul înaintat M. S. Regelui, încă de astă toamnă, din Septembrie.

De aceea, acest sistem noi îl considerăm ca un triumf al L. A. N. C., și mai ales un triumf al președintelui nostru suprem, pentru că s'a aplicat întocmai așa cum era redat în acel memoriu și s'a format un guvern constituțional, nu un guvern de partid, unde vine șeful partidului cu toată clica după el, cu nepoți, cu cumnați și cu toți clienții afacerilor.

De altfel un lucru, să nu mai insistați, pentru că în Bucovina aveți și d-voastră afacerea aceea cu fondul bisericesc. (Zgomot, întreruperi) D-voastră, cu toții la un loc.

De aceea, d-le Popovici, bine faci că acolo unde stai, stai în picioare, pentru că dumitale nu ți se cuvine nici un loc în această Cameră.

D. Eusebiu Popovici: Ba, nu, ți se cuvine dumitale! Eu am fost ales în Cameră, și o să mai fiu, nu ca d-ta, pentru prima dată...

D. Nichifor Robu: Da, dar după cum nu se cuvinea să fii astăzi în Parlament, tot așa nu se cuvinea să fii nici atunci.

Eu vorbesc aci în numele Românilor din Rădăuți, iar d-ta vorbești în numele gloanțelor trimise în săteanul dumitale Ghetău, acela care zace și azi în spital.

D. Eusebiu Popovici: D-ta i-ai revoltat!

D. Nichifor Robu: Pe mine m'au pus în închisoare când d-ta pregăteai furtul urnelor. (Protestări).

D. Costin R. Sturdza: D-le președinte, dialogurile nu sunt permise după regulament.

D. Eusebiu Popovici: Cine a călcat un colonel de jandarmi cu calul? D-ta!

D. Nichifor Robu: Eu m'am despărțit de colonel cu strângere de mâini, iar a doua zi mă trezesc arestat, că l-am călcat pe colonel cu calul. (Zgomot, întreruperi).

D-lor deputați, văd între d-voastră oameni în vârstă, văd și oameni tineri, dar apelez la conștiința

d-voastră, pentru a nu se trece cu judecata pe care veți face-o astăzi asupra faptelor petrecute la alegerile dela Hotin, fiindcă dacă este adevărat că s'au petrecut astfel de fapte și în alte părți, *nicăderi lucrurile n'au ajuns ca la Hotin.* Dați, d-lor, satisfacția care trebuie. Dacă ar fi un județ românesc, tot am mai putea zice că Românul e mai răbdător și lasă să treacă, dar aici nu iritați și nu porniți o anarhie printr'o hotărâre a d-voastră, în această Cameră. Nu consfințiți furtul comis la Hotin prin judecata d-voastră. (Aplauze pe băncile partidului național-țărănesc, ale partidului țărănesc și ale L. A. N. C.).

D-lor, se înțelege, eu nu cunosc toate regulamentele, cum am văzut că le cunoștea antevorbitorul meu, d. Mirto, care le știa aproape pe de rost, cu ajutorul d-lui președinte, se înțelege, astfel că se completau foarte bine. Nu le cunosc așa de bine, dar ceea ce trebuie de făcut, știu, și vă rog să faceți, pentru ca să dați dreptate poporului peste Prut. (Aplauze). Vă mulțumesc cu încredere și voi aștepta deciziunea d-voastră.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-lor deputați, sunt trei contestații, la alegerea dela Hotin și nu pot ști care va fi hotărârea onoratei Camere. Inșă, cred că este de a mea datorie să vă atrag atenția că aceste alegeri dela Hotin, a căror contestație a fost susținută cu atâta talent de d. Mirto, și cu atâta bogată documentare de d. Robu, nu se pot confunda cu celelalte alegeri, cari au fost contestate, ci ne găsim în fața unui caz de o gravitate excepțională. În ce constă gravitatea excepțională a alegerilor dela Hotin? Constă în faptul că întreagă alegere a fost subtilizată; n'au fost alegeri, oamenii au fost brutalizați. (Aplauze pe băncile opoziției) Se poate constata și de data aceasta — și cuvântul poate fi întrebuit pentru că a devenit parlamentar — că au fost furate voturile (aplauze pe băncile opoziției). Eu apelez la conștiința d-voastre, și apelez la conștiința dlui prim-ministru, că să vadă că în acest caz se impune o atenție și o cercetare deosebită, pentru a se da satisfacție acelei populații, care a ajuns la desnădejde.

De aceea pun la vot, cu această introducere, aceste contestații. Le pun în total, fiindcă ele au același obiect. Aceia dintre d-voastră, cari voesc să se facă o anchetă, cei cari voesc să se cerceteze cazul dela Hotin, pentru că apoi să se supună onoratei Camere rezultatul acestei anchete, să ridice mâinile.

D. dr. N. Lupu: Cerem votul cu bile.

Voci de pe băncile opoziției: Votul cu bile. (Întreruperi).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Sunt 15 deputați cari cer votul cu bile?

D. dr. N. Lupu: Desigur, sunt mai mulți. (Protestări pe băncile majorității, zgomot mare).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: În acest caz vom proceda la votul în total cu bile. Cine este pentru admiterea contestațiilor, votează alb la alb, cine este contra, votează negru la alb.

— Adunarea procede la vot.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă:

Rezultatul votului:

Votați	176
Majoritatea regulamentară	99
Bile albe	54
Bile negre	122

Adunarea a respins luarea în considerație a contestației. În consecință, declar validate operațiunile electorale din județul Hotin.

D. I. Mihalache: D-le președinte, cer cuvântul.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D. Mihalache are cuvântul.

D. I. Mihalache: D-le președinte, în urma acestui rezultat, declar că renunț a mai susține invalidarea alegerilor dela Muscel. La Muscel s'a întâmplat la o singură secție ceea ce s'a întâmplat la Hotin la toate secțiile adică complicitatea magistraturii cu armata și cu administrația, pentru subtilizarea voturilor, prin arestarea delegaților. Posed o bogată documentare, care de altfel se găsește în parte și la dosul alegerilor dela Muscel.

Dar, mă gândesc că dacă la Hotin s'au întâmplat abuzuri, ca sistem, la toate secțiile — precum s'a dovedit așa de documentat și de impresionat — și totuși onorata Cameră a găsit cu cale să valideze această alegere, consider inutil a mai răpi timpul Camerei cu susținerea invalidării dela Muscel, unde astfel de fapte dezonorante s'au întâmplat la o singură secție.

D. N. Iorga, președintele Consiliului, și ministrul instrucțiunii publice și cultelor: Vă rog nu mă întrerupeți. Eu, respectând și dreptul d-voastră de a vorbi și înălțimea la care ați ridicat discuția, nu am intervenit prin nimic ca să vă împiedic de a vorbi. Dar eu nu am avut țara aceasta în mână nici odată. Mă întrebați cum este? Este păcătoasă, cum ați făcut-o cu toții (aplauze prelungite pe băncile majorității), cu o deosebire că unii au

înțeles . . . (Sgomot pe băncile opoziției).

D. Dr. N. Lupu: Nu este țara păcătoasă, guvernele sunt păcătoase. (Aplauze pe băncile opoziției, întreruperi pe băncile majorității, sgomot).

D. N. Iorga, președintele Consiliului și ministrul instrucțiunii publice și cultelor: Vorbesc atunci pentru stenografi (d. președinte al Consiliului coboară la masa stenografilor și vorbește: Fara am găsit-o păcătoasă depe urma acțiunii partidelor politice, care aceste partide politice au avut-o în mână și nu eu; iar eu întrebunțez toate silințele mele ca să îndrept această țară. Nu sunt răspunzător pentru nimic din ceace până acum s'a făcut, dar voi fi răspunzător pentru ceace se va face de acum înainte, când am mijlocul de a o governa. (Aplauze pe băncile majorității).

D. Dr. N. Lupu: D-le președinte, vă rog să somați pe d. prim-ministru să-și retragă cuvintele rostite la adresa țării. Nu țara este păcătoasă, ci alții sunt păcătoși.

Voci depe băncile majorității: Faceți demagogie.

D. Gr. L. Trancu-Iași: Aceasta a fost dictare, sau dictatură?

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Discuțiunea este închisă, continuăm lucrările de validare.

După validarea operațiunilor electorale din jud. Muscel:

D. Dr. N. Lupu: Dar cum rămâne cu „țară păcătoasă?“ Rog să se citească discursul dlui Iorga.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Il veți citi în Monitorul Oficial.

Seara.

Se validează, fără discuții, operațiunile electorale din jud. Târnava Mare; după discuții: din jud. Cetatea Albă; fără discuții: din jud. Câmpulung; după discuții: din jud. Vlașca.

În cursul discuțiilor pentru Cetatea Albă:

D. D. Brătănescu: . . .

Aproape toți delegații și asistenții nu au putut ajunge la secțiunile de votare. Este acelaș sistem care s'a întrebunțat la Hotin, . . .

Am văzut cum ați validat alegerea dela Hotin, și aceasta m'a determinat să nu mai viu cu alte probe . . .

D. Teodor Iacobescu: D-le președinte, Onorată Adunare, atitudinea pe care majoritatea parlamentară a avut-o prin votul ce a dat astăzi,

cu prilejul validării alegerii județului Hotin, ne-ar îndreptăți pe noi să nu mai luăm cuvântul la susținerea contestațiilor, ce avem la celalalte județe. (sgomot, întreruperi).

D. Teodor Iacobescu: . . .

Jertfele pe care jud. Cetatea Albă le-a dat atunci, furturile de urne, nerușinatele ingerințe ce au avut loc cu acest prilej în acel județ nenorocit (sgomot, întreruperi), care s'au desfășurat cu prisosință de data aceasta și în județul Hotin . . .

D. Teodor Iacobescu: . . .

. . . La Hotin s'a tolerat un pre-

fect, destituit de două ori . . . Tot așa și la Cetatea Albă, tot un fel . . .

După validarea jud. Câmpulung:
D. D. R. Ioanățescu: Ar fi bine d-le președinte, să luați jud. Rădăuți.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Nu se poate lua în discuție alegerile dela Rădăuți, pentru că d. Robu, care trebuie să susțină contestația, a vorbit astăzi la jud. Hotin, și nu putem să-l silim să ia cuvântul pentru a doua oră; ar fi prea obositor pentru d-sa.

(Continuarea în numărul viitor).

Cărți noi

C. Argintaru: »Agonia Soarelui«

Ediție restrânsă pentru poeți, intelectuali și pretini.

Tipografia »Ardealul« Cluj, 1931.

În timpurile noastre când omul are la îndemână radio, cinematograful, etc., apariția unei cărți de literatură și mai cu seamă de poezii, nu mai interesează decât o mică parte din cititorii, intelec-

tea spune anormale, când cele trupești sunt în mare cinste, nu mai vreau și nici nu voesc să vrea, a ține seamă de acele producțiuni ce se adresează inimii și sufletului.

În aceste vremi apare și volumul domnului *C. Argintaru »Agonia Soarelui«*.

Autorul a priceput, pe semne, ce însemnează o carte scoasă astăzi și deaceea nici nu a mai pus-o în comerț, ci s'a mulțămît cu un număr restrâns de exemplare, trimițându-l la câțiva pretini, scriitori, reviste și ziare. Dacă un roman care e mai accesibil marelui public, nu se vinde într'o librărie decât în 4-5 exemplare pe an, atunci cu mult mai greu ar putea merge o carte în versuri, oricât ar fi de măestrit scrisă.

»Agonia Soarelui« face parte din acele cărți rare scrise într'o limbă curat românească, fără întortocheri de stil și greutate în exprimare; cuvinte și imagini necăutate, simple, limpezi, bogate în ritm și muzicalitate și într'o formă cu totul nouă, originală dela început până la sfârșit. Poate că originalitatea este partea cea mai izbitoare în cartea aceasta.

Dar pentru a scurta cele ce avem de spus despre cartea d-lui *C. Argintaru*, socotim mai nime-

C. ARGINTARU

Desen de F. Guncsr

tuali cu adevărat. Restul lumii, pretinsă cititoare, într'o goană nebună, aleargă după sporturi, plăceri și mai ales după bunuri materiale. Cele spirituale sunt lăsate la o parte. Sau poate, cei cari altă dată mai luau o carte în mână, ca desfătare și premenire a sufletului, precum și tineretul, trăind în aceste timpuri, am pu-

rit să reproducem câteva poeme, ca cititorul să vadă despre ce e vorba.

S'a spus de unii critici, că un cititor serios, dela primele fraze vede dacă cartea este bună sau rea. Noi avem curajul să facem această experiență.

Volumul începe cu bucata :

COPILUL MEU

Copilul meu cu ochi de roaună,
Cu suflet crud de infinit,
Cu zâmbet blând
Ca și o rază
Dimineța 'n răsărit,
Prin suflul cald al buzelor
Aspiri comoara mea de gând,
Iar trupul tău de-acuma poartă
Nădejdea mea — copil plâpând.

Și cu priviri așa curate
Măinile spre mine 'ntinzi —
Durerea vrei să mi-o cuprinzi
Și s'o prefaci în sănătate.

Să fii norocul meu pierdut,
Să fii credința mea apusă
Și viața ta — o sută veri —
Pe liniștite căi să fie
In toamnele bogate dusă.

Sau un pastel :

E VARĂ

Când spicul de grâu ține
în vârful lui o vrabie
ce-i ciugule semințele pline
de lapte;
când plugarii își pun pălăriile de paie
lucrate de copiii lor
în școala primară, —
e vară.

Când florile mălinului își cască gura,
găzduind în sălașul lor
poporul de albine;
când printre aglice și sulfine
șopârlele nu mai au odihnă,
sbeguindu-se până soarele merge
spre seară, —
e vară.

Și când fetițele și copiii, desculți,
fug chiuind pe izlazuri și răzoare,

dând buzna la jghiaburi
unde se stropesc cu apă
de arșița de soare
ce arde ca o pară, —
e vară.

Doar în sufletul meu
unde suferința mereu
înjugată, ară, —
nu mai e vară.

Congresul județean al Uniunii foștilor Voluntari-Despărțământul Cluj

Duminecă 12 Iulie a. c. la ora 9 dim. s'a deschis congresul Uniunii foștilor Voluntari-despărțământul Cluj, în sala mare a Prefecturii Județului, fiind de față 400 voluntari dela sate și un număr mai mic din orașul Cluj.

Congresul îl deschide dl. Dr. L. Isaicu președintele acestui despărțământ, salutând călduros pe cei prezenți. Propune ca înainte de a proceda la desvelirea programului stabilit, să se trimită o telegramă omagială M. S. Regelui Carol II, ceiace s'a primit cu furtunoase aplauze și strigăte de „Să trăiască Regele“. Textul telegramei este următorul:

»Majestății Sale Regelui
Carol II. — BUCUREȘTI.

Voluntarii și legionarii adunați în Congresul județean Cluj, depun omagiile de credință la picioarele Tronului pe care spre fericirea Neamului românesc s'a urcat acum un an Iubitul nostru Rege Carol II.

Voluntarii și legionarii strănși uniți în jurul Majestății Voastre Vă asigură de loialitate, devotament și supunere și sunt gata a-și jertfi totul pentru Tron și Rege. — Trăiți Majestate!

In numele Congresului, Dr. Lazăr Isaicu, președinte«.

deasemenea domnului Nicolae Iorga, prim-ministru cu următorul text:

»Domnului Nicolae Iorga,
prim-ministru — BUCUREȘTI.

Voluntarii și legionarii adunați în Congresul județean Cluj trimit omagiile lor aceuia care viața întreagă și-a pus-o în

Prin aceste bucăți am voit să arătăm celor cari mai citesc asemenea cărți, felul de a înțelege al autorului, natura, sentimentele, omeneshi și tot ce-l înconjoară. Volumul e citit cu nerăbdare și interes, calități ce fac din »*Agonia Soarelui*« o adevărată carte.

R. Lădea.

serviciul Neamului, contribuind foarte mult la unitatea culturii românești și unitatea națională.

Voluntarii și legionarii cari atât moralmente cât și materialmente au contribuit la îndeplinirea idealului național, cer cărturarului și apostolului neamului să-i aibă în grija sa, drepiturile lor juste să fie urgent satisfăcute pentru întărirea ideii naționale și consolidarea Statului român.

Voluntarii și legionarii Vă roagă să binevoiți a soluționa favorabil memoriul înaintat de parlamentarii voluntari prin Dr. Valeriu Pop, vice-președintele Uniunii noastre, cu referire la împroprietărirea și colonizarea voluntarilor.

Din Congresul general, Dr. Lazăr Isaicu, președinte«.

și d-lui Ionescu-Sisești Ministrul Agriculturii, cu textul ce urmează :

»Domnului Ionescu-Sisești,
Ministrul-Agriculturii — BUCUREȘTI.

Voluntarii și legionarii adunați în Congresul județean Cluj, Vă roagă să binevoiți a soluționa în mod favorabil memoriul înaintat de parlamentarii foști voluntari și ardeleni prin vice-președintele Uniunii noastre Dr. Valeriu Pop, cu referire la împroprietărirea și colonizarea voluntarilor.

Din Congresul județean, Dr. Lazăr Isaicu, președinte«.

Telegramele au fost primite cu aplauze, având credința, că cel puțin acum foștii Voluntari năpăstuiți în drepturile lor vor fi luați în seamă și li se va face dreptate.

Președintele prezintă darea de seamă a activității Despărțământului, în ultimul an. Comitetul a depus o muncă titanică pentru a satisface toate noile camarazilor neîndreptățiți, și a depus o muncă febrilă pentru organizarea acestui despărțământ.

Organizarea mergea mână în mână cu organizarea foștilor legionari din gărzile naționale, când în Septembrie 1930, Comitetul central local, intervine ca legăturile cimentate între aceste două organizații acum 4 ani, să fie rupte. În tot cazul intervenția acestui comitet incapabil și care n'a făcut nimic de câți-va ani, a dat o lovitură dureroasă acestui despărțământ care era cel mai bine organizat dintre despărțăminte județene. O lichidare se putea face în mod elegant și mult mai urban; lovitură dată totuși nu a reușit să desființeze despărțământul pus pe bază solidă înainte de trei ani. Bine înțeles că în atari condiții legăturile de bună prietenie între centru și Cluj s'au răcit. Diferite chițibușuri dăunătoare bieților camarazi au paralizat într-o câțva gestiunile despărțământului Cluj. Nu amintim toate amănuntele luptei între Cluj și Comitetul central care pentru a-și putea reface reputația a înființat un birou a Voluntarilor, ce de multe ori credea de cuviință să se amestece în gestiunile Clujului.

Despărțământul Cluj intenționa să scoată o gazetă a Voluntarilor, care a trecut prin multe peripecii, s'a și început redactarea primului număr, — număr festiv cu ocazia venirii M. S. Regelui la Cluj, — când comitetul central a opinat să scoată gazeta pe socoteala proprie dar ceva mai târziu, ceea ce s'a și întâmplat; era deci inutil să se scoată două gazete la Cluj.

Scopul gazetei s'a văzut în numărul din 1 Iulie, când într'un articol de fond se vedea, dela distanță, tendința de a remorca iarăși pe foștii Voluntari la partidul D-lui Maniu, care fiind erii la putere n'a făcut nimic pentru foștii Voluntari.

Deși raportul Președintelui nu a atins explicit toate amănuntele, totuși redăm aici faptele așa cum s'au petrecut în anul din urmă. Și am înțeles de ce s'a substituit comitetul central la conducerea gazetei. Dl. *Deleu*, Președintele comitetului central, care a fost de o inactivitate condamnată atunci când era

vorba de interesele colective a-le foștilor eroi, atunci când interesele partidului D-lui Maniu o cereau, se iolosea de toate vicleniile ca pe aceia cari și-au făcut cu prisosință datoria să-i remorcheze la interesele acestui partid. Primul congres al foștilor Voluntari ținut la Arad a fost o manifestație de extremă simpatie pentru partidul național, care a inaugurat cel mai detestabil regionalism.

*

Raportul Președintelui a fost subliniat cu nesfârșite aplauze, de cei de față. Dar emisarii Beilui de pe Str. Grigorescu, dnii *Guiu* și *Selăgeanu*, au sărit să critice activitatea comitetului, din care și ei făceau parte, și unde au activat mai mult ca agenți paralizanți ai comitetului central, decât ca sinceri camarazi ai celor mai năpăstuiți foști voluntari, cari se găsește în județul Cluj.

S'a amintit cazul, că la data de 28 Iunie, când a fost convocat mai întâi congresul, dar nu s'a ținut deo ece erau prezenți numai vre-o 100 de camarazi, — prin surprindere sau adunat la Primăria orașului vre-o 30 foști Voluntari din orașul Cluj și au ales un comitet independent de cel județean la ordn-ul comitetului Central.

Încă o lovitură pela spate! Oare ce interes are Dl. *Deleu* ca acest despărțământ să se rămânițeze; vrea Domnia-Sa să rămână o caraghioasă și sinistră figură istorică, atunci când din grația Prea-Dreaptă a Celui-de-sus, mai sunt Voluntari pe plaiurile Ard-alului și Bucovinei?!

Domnule *Deleu* și-ai epuizat toate vicleniile față de o muncă depusă cu devotament și sinceritate pentru camarazii de arme din județul Cluj. Încerci ultima infamie, convocarea congresului general la Timișoara, unde nu pot veni acei cari formează Uniunea. Ține minte, că viclesugurile mai degrabă sau mai târziu vor fi pedepsite. După ce timp de 12 ani n'ai făcut nimic și știi, că toți foștii Voluntari te detestă, tot mai ai curajul să te refugiezi la granițe unde crezi că te vor mai alege Președinte?!

După desbateri destul de furtunoase la care a luat cuvântul Dnii *Mihail Copândeau*, *Dionisie Moldovanu*, *Simion Chioreanu*, și *Alexandru Broscu* foști membrii în comitet, cari au depus o muncă neprecupețită pentru camarazii dela țară, congresul a luat sfârșit la orele 3 după masă. Congreșiști au plecat cu nădejdea, că Înaltul Suveran nu-i va uita, și dacă durerile lor nu vor ajunge la Augusta-i Cu-

noștință, vor pleca ei să se plângă Regelui Iubit.

După închiderea congresului o mică agapă li s'a servit camarazilor la restaurantul „Teodor Curtu“, în capul Căii Dorobanților spre Someșeni. Camarazii au ovaționat viu pe președintele reales, cu unanimitate, pe Dl. Dr. L. Isaicu, precum și pe Dl. Mihail Guiu, secretarul biroului foștilor voluntari, care a depus o muncă destul de intensă.

Luni după masă, din partea M. S. Regelui Carol II, s'a primit următoarea telegramă de Augustă Mulțumire:

»Dnii Dr. Lazăr Isaicu
CLUJ.

BUCUREȘTI, Palatul Regal
4 : 0 : 3 : 0. — M. S. Regele mă autoriză a Vă transmite Înaltele Sale mulțumiri pentru omagiile exprimate de Dv. din partea voluntarilor și legionarilor adunați în Congresul județean Cluj.

Secretar particular al M. S. Regelui, C. Dumitrescu«.

Pentru viitor s'a ales următorul comitet: Dr. Lazăr Isaicu președinte, Dr. Joe Gherman vicepreședinte, I. Centea secretar general și casier, apoi membri în comitet: D-nii Titus Fodor, Dr. Olimpiu Popa Radu, Mihail Guiu, Corojan Gavrillă și Pavel Băscă din Cluj, Chiorean Simion din Voevodeni, Sugar Grigore Gorita din Șermășel, Petruțiu Ioan din Măciș, Pop Grigore din Cojocna, Cicoș Crigore din Chișteni, Maier Gheorghe din Cara și Aștilean Nicolae din Aștileu Mare.

CORESP.

La Universitatea din Cluj

În anul școlar 1919—20: total studenți 2152, din cari Unguri 105, Germani 225, Jidani 428.

În anul școlar 1923—24: total studenți 2175, din cari Unguri 228, Germani 71, Jidani 358.

În anul școlar 1929—30: total studenți 3738, din cari Unguri 753, Germani 232, Jidani 238.

În anul școlar 1930—31: total studenți 4047, din cari Unguri 842, Germani 207, Jidani 301.

Puterea corupției

— Firma Groedel —

Omnipotența mitei și a șperțului, caracterizează regimele de până acum: Statul stătea cu toată puterea sa în serviciul aventurierilor veroși, contra intereselor sale și ale poporului român. Cele mai tipice cazuri, sunt cazurile *composesoratului* Românilor nobili din *Vișeu de sus* — *Maramureș* și cazul *Groedel-Tischler*, cu *pădurile Moșilor*, ambele *rușini naționale*, cari sunt certificate de pauperitate morală pentru conducătorii de până acum *Că Constantinescu Porcu* a fost tovarăș cu Groedel și cointeresat, începând cu „*Carpatina*”, până la *pădurile moșnenilor* din *Maramureș*, la toate combinațiile veroase, este un vechiu obicei al pământului, și porcismul cu morală galițiană, o tristă realitate balcanică, nu miră; surprinde însă standardizarea sistemului de jaf și de nenorocire națională, încât am ajuns de râsul lumii.

Se știe că în cauza *Vișeuului*, în Decembrie 1927, a intervenit însuși dl *Iuliu Maniu* șeful P. N. Ț, în parlament, cu 2 comunicări, angajând însuși partidul N. Ț, pentru dreptatea *Maramureșului*. Sub guvernarea dlui *Maniu* s'a dat o telegramă către *Tribunalul Sighet*, prin care se suspendează procedura de proporționalizare a *composesoratului Vișeu de sus*. Dl *Dobrescu* a susținut pe *Groedel*, încât și dosarele au dispărut, iar domeniul Statului din *Vișeu de sus*, ajutat de *Dr. Ilie Lazar* și *Ion Tonal*, l-a dat cu contract prin cooperativa fictivă „*Maramureșul*”, la discreția lui *Groedel*. Dl *Potârcă* la *Com. Agr.*, în 4 Martie 1931, a exoperat revenirea asupra hotărârii *Com. Agr.* din 9 April 1924 Nr. 265, prin care *composesoratul Vișeu* este scutit de expropriere și hotărârea nouă No. 81/1931 constată că hotărârea No. 265/1924 se bazează pe 2 certificate false și o desființează.

S'a depus la timp și nouile avize silvice de înființare de păduri comunale pentru comunele *Vișeu de sus*, de mijloc și de jos, însă din 4 Martie a c. până în 14 April 1931 nu s'a făcut nimic, hotărârea în fond lipsește și azi, și va lipsi pe vecie.

Groedel însă a accelerat acțiunea sa. *Tribunalul Sighet* a înaintat o cerere de a se pune în curgere procesul de proporționalizare a *composesoratului*, proces fraudulos bazat pe falșuri și pe greșelile cărți-

lor funduare neținute la curent cu realitatea posesiunilor faptice din 1856, și care tinde la deposedarea adevăraților *compososori* români. *Groedel* nu posedă avere în *Vișeu de sus* și de mijloc, a cumulat fraudulos exclusiv *fictivități* tabulare dela *necompososori* și *nepososori*.

Tribunalul Sighet a respins cererea, însă *Curtea de Apel* a aprobat-o și fără considerare la recurs a declarat decizia sa de executorie.

Tribunalul Maramureșului a fixat continuarea *debaterilor* pe ziua de 13/VI a. c. și procedura se accelerează, ca să prevină hotărârea *Com. Agr.* și să defrișeze *pădurile*. *Curtea de Apel din Oradea* a fost încurajată de răspunsul în cauză ce l-a dat dl *Emil Hațieganu* *Min. Sănătății*, la interpelarea dlui deputat sionist *Dr. Iosif Fischer* „că guvernul va intra în legalitate și va da curs procedurii de proporționalizare”. Răspunsul trebuia să-l dea *Min. Justiției*, care era sesizat în cauză, nu dl *E. Hațieganu*, care încă din 1927 este avocatul lui *Groedel*.

La sfârșitul guvernării P. N. Ț, acest scandal nu era unic, dar răsunător pentru morală publică. *Curtea de apel* nu avea competență în cauză, căci asupra proceselor de drept public cum sunt proporționalizările și *comasările*, dispune *Min. Domeniilor și Justiției* în urma legilor 7 și 39 din 1908, cari le dau *imputernicirea* *corpurilor legiuitoare* „de-a norma procedura prin *ordonanțe speciale*”.

Regulamentul legii Ref. Agr., art. 6, alin. 2, dispune „*impărțirea compososoratorilor* nu se poate face la cerere particulară”, etc.

Pentru a contrabalansa interpelarea dlui *Fischer* am făcut 2 comunicări în parlament, am cerut aplicarea art. 9, 14, 24—34 pentru *Maramureș* la operațiunile de expropriere și ordonarea transformării *cărților funduare* cu suspendarea proceselor de proporționalizare conform ord. M. J. Nr. 4530/1909 art. 60. Însă au rămas fără răsunet.

În 13 Iunie 1931 se pornește de nou procedura, care în disprețul legilor va executa cu tempo accelerat voința firmei „*Groedel*”, omnipotentă în România. „*Honores mutant mores*”, aplicată de regimul P. N. Ț. a compromisat pe șef și dl *Maniu* a trebuit să prelungească termenul *promisiunilor* sale la altă

guvernare, dacă nu la calendele grecești.

Dintre cei 6 parlamentari, 5 sunt liberali și numai 1 guvernamental, iară *Ionel Urdea* cu *Mihal Condruș* sunt de mult șabesgoi lui *Groedel* alături de *fraudatorii* de neam *Mihály Péter* și *Gábor*.

Lazar Ilie ajutat de către dl *Vaida* a desființat vechea organizație a P. N. Ț. din *Maramureș*, în vederea realizării *jafului* lui *Groedel*. *Maramureșul* demoralizat, dar gata la acte subversive, așteaptă muclele deget și amenință peste *pârjol* cu „*progrom evreo-domnesc*”.

Denunț acest spirit periculos celor în drept, mai ales *Marelui Român N. Iorga*, care încă în 1906 anunța pericolul național din *Maramureș*; dlui *Ionescu-Sișești* și dlui *Argetoianu*, să ne facă urgentă dreptate și să ne salveze prin expropriere, *moșiile moștenite* dela *voivozii descălecători*. Numai exproprierea mai ajută. Bis dat qui cito dat.

Dr. Vasile Filipeac
advocat, Maramureș.

Demonstrații antisemite la Salonic

Lu a trecută au fost la *Salonic* demonstrații antisemite de o violență cum nu s'a mai pomenit până acum în *Grecia*.

Liga Naționalistă din Salonic a adus comunității evreiești din *Salonic* acuzaarea că ar fi intervenit la *Sofia* în favoarea *autonomiei Maceeoniei*.

Studentii naționaliști au dat, în cursul nopții, în acest sens, o proclamație, a cărei răspândire evreii au căutat s'o împiedece.

Din cauza aceasta s'au produs ciocniri sângeroase între *studentii naționaliști* și populația evreească.

A fost nevoie de intervenția energetică a *jandarmeriei și cavaleriei*.

Guvernatorul Salonicului a dat o proclamație, în care respinge acuzațiile aduse populației evreiești și recunoaște loialitatea acesteia (?)

Rectorul Universității a ordonat o severă anchetă împotriva *studentilor* cari au participat la demonstrațiile contra evreilor.

Citiți și răspândiți

„*Infrățirea Românească*”

Jidanii, pedepsiți prin sentințe definitive nu ispășesc pedepsele, batjocorind astfel justiția țării

Pentru dovedirea acestui fapt, ce nu poate lăsa indiferent pe dl. Ministru al Justiției, dăm mai jos următoarele cazuri, documentate și precizate, urmând ca dl. Ministru HAMANGIU să restabilească, fără zăbavă, prestigiul adânc atins al autorității judiciare și să cerceteze în ce împrejurări suspecte s'a obținut la București atâtea amânări a executării de pedeapsă în favoarea Jidanilor mai jos arătați. Iată cazurile:

Andrei Grünstein și soții, dați în judecata Tribunalului Cluj, prin ordonanța def. Nr. 58/926 a cab. I insur. Cluj pentru crimele de gestiune fraud. fals în acte private și escrocherie, fapte prev. și calif. de art. 401, 402, 403 pct. 4, 361, 363, cod penal, 50 Novela penală, 380, 383 al 2 cod penal, ce au săvârșit.

Tribunalul Cluj secția IV prin sentința Nr. 2274/926 din 11 August 1926 condamnă pe 1. Andrei Grünstein la 1 an și 6 luni reclusiune; 2. Elisabeta Sinkovits la 5 luni închisoare corecțională; 3. Ema Sinkovits, idem; 4. Gavril Pintilie la 8 luni reclusiune; 5. Aneta Sogan la 3 luni închisoare corecțională, iar inculp. 6. Ioan Moldovan este achitat.

Curtea de Apel Cluj secția II prin decizia No. 874/927 din 15 Februarie 1928 menține sentința Tribunalului în ce privește pe acuzații: Andrei Grünstein, Elisabeta și Ema Sinkovits, schimbă pedeapsa acuzatului G. Pintilie în 8 luni închisoare corecțională, iar pe acuzata Aneta Sogan o achită.

Deciziunea Curții de apel Cluj este atacată cu recurs în casație de către acuzații 1—4.

Inalta Curte de Casație prin decizia No. 6108/928 din 3 Octombrie 1929 menține condamnarea pronunțată față de acuzații Andrei Grünstein și Gavril Pintilie, casează decizia atacată în ce privește pe Ema și Elisabeta Sinkovits, reducându-le pedeapsa la câte 2 luni închisoare corecțională.

La 22 Mai 1930 sunt comunicate sentințele de condamnare Parchetului, dar nu se pot lua măsuri de executare nefiind completate conform procedurii penale. Restituite fiind, secției a IV a tribunalului Cluj, sunt retrimise Parchetului la 1 Noiembrie 1930, când se și emit mandate de arestare contra susnumiților.

Condamnatul Gavril Pintilie începe executarea pedepsei la 24 Noiembrie.

I. Condamnatul A. Grünstein însă, încă la data de 5 Mai 1930 primește dela Ministerul Justiției prin ordinul No. 36916 o amânare pentru începerea executării pedepsei pe timp de 3 luni.

II. Prin ordinul No. 56117 din 5 Iulie 1930 i se acordă de către Min. Just. o nouă amânare de 2 luni.

III. Prin ordinul No. 87806 din 20 Sept. 1930 al Min. Just. i se suspendă executarea pedepsei până la 1 Decembrie 1930.

Prin ordinul No. 114617 din 5 Noiembrie 1930, Ministerul invită Parchetul Cluj, ca la data de 1 Decembrie 1930 să ia măsuri pentru executarea pedepsei lui A. Grünstein.

IV. La 28 Noiembrie însă Ministerul revine asupra ordinului anterior, încuviințând o nouă amânare, până la 1 Ianuarie 1931.

V. Prin ordinul No. 128103 din 16 Decembrie 1930 încunoștințează Parchetul că a acordat din nou o păsuire de 1 lună începând cu Ianuarie 1931.

La 1 Februarie 1931, neintervenind nici o altă dispoziție dela Minister, Parchetul trimite mandatul Poliției Cluj pentru executare.

VI. La 3 Februarie însă Ministerul prin ordinul telegrafic No. 7666, încunoștințează Parchetul că a dispus suspendarea executării pedepsei ce are de ispășit condamnatul Andrei Grünstein, până la noi dispoziții.

Până azi încă n'a intervenit nicio dispoziție.

Condamnatele Ema și Elisabeta Sinkovits, înaintând cerere de grație, Ministerul Justiției prin ordinul No. 86254 din 16 Sept. 1930 dispune suspendarea executării

pedepsei până se va pronunța asupra acestei cereri.

Prin ordinul No. 109827 din 24 Octombrie 1930 Ministerul invită Parchetul să ia măsuri pentru executarea de îndată a mandatelor de arestare emise contra susnumitelor.

Parchetul Cluj cu adresa No. 14766 din 7 Noiembrie 1930 dispune, prin Chestura Poliției Cluj, executarea.

Intre timp însă Ministerul prin ordinul telegrafic No. 116278 din 11 Noiembrie 1930 revine asupra dispoziției anterioare dispunând suspendarea până la nouă dispozițiuni a executării pedepsei numitelor condamnate.

Prin Inaltul Decret Regal No. 871/931 cele două condamnate au fost grațiate.

Păsuirile acordate de Minister sunt bazate afirmative, pe certificate medicale, — de fapt condamnatul Grünstein a prezentat și Parchetului un certificat medical, că ar suferi de ulcer duodenal, — în ce privește pe celelalte două condamnate nu se știe la Parchet pe ce bază le-a dat amânare Ministerul.

E interesant totuși că Ministerul într'un alt caz destul de grav n'a încuviințat suspendarea pedepsei. Alexandru Boer — Român are de ispășit 6 luni reclusiune pentru sustracțiune. Incepe executarea pedepsei, fiind însă suferind de tuberculoză, în închisoare i se agravează boala. Cere suspendarea executării pedepsei pentru acest motiv, Ministerul însă prin ordinul No. 22538 din 17 Martie 1931 îi respinge cererea.

Ce ziceți domnule Ministru? Suntem în Palestina ori în România batjocorită de Jidani?

Rugăm pe iubiiții noștri cititori, să binevolască a-și achita abonamentu', fără întârziere, în interesul cauzei ce servim.